7. Tâif Yolculuğu

Müşrikler, Ebu Talib ile Hz. Hatice'nin vefatından sonra Peygamber Efendimize ve Müslümanlara ettikleri eziyetleri artırdılar. Peygamberimiz, bu hakaret ve işkencelerinden dolayı Mekke'de İslam'ı yayma vazifesini yapamaz hâle geldi. Bu nedenle Mekke dışında da İslam'ı yaymak ve kendisine destek bulmak için arayışlara girdi.

Hz. Muhammed (s.a.v) Tâif'e gitmeye ve orada İslam'ı tebliğ etmeye karar verdi. Tâif, Mekkeli zenginlerin yazlıklarının bulunduğu, üzüm bağlarıyla meşhur ve Mekke'ye bir günlük mesafede bir şehirdi. Mekkeliler, Tâiflileri çok iyi tanıyorlardı. Ayrıca Hz. Peygamberin bu şehirde anne tarafından akrabaları da vardı.[25] Resulullah'ın sütannesi Halime'nin mensup olduğu Benî Sa'd kabilesi de buraya yakındı. Bütün bunları düşünen Peygamberimiz, Tâiflilerin İslam'a gireceğini ümit ediyordu. Eğer Tâif Müslüman olursa Kureyş müşriklerine karşı büyük bir güç elde etmiş olacaktı.

Peygamberimiz evlatlığı Zeyd b. Harise'yle birlikte gizlice Mekke'den ayrılarak Tâif'e gitti. Orada Tâif'in ileri gelenleriyle görüşmeler yaptı. Onları İslam dinine davet etti. Ancak Tâif'te kaldığı on günlük süre içinde hiçbir olumlu sonuç elde edemedi; üstelik alaya alındı ve hakarete uğradı. Tâifliler Hz. Peygambere karşı incitici ifadeler kullandılar, onu aşağıladılar. Şehirdeki köleleri ve çocukları örgütleyerek Peygamberimizi taşlattılar. Zeyd atılan taşlardan Peygamberimizi korumaya çalışıyordu. Peygamberimiz ve Zeyd kanlar içinde kalmış bir hâlde Tâifin dışında bir bağa sığınarak kurtuldular.

Hz. Peygamber, hayatının en sıkıntılı günlerinden birini yaşadı. Bağın sahipleri, Utbe ve Şeybe b. Rabia adında iki kardeşti. Bağ sahipleri, Peygamberimizin maruz kaldığı saldırıyı görmüş ve onları bağa kabul etmişlerdi. Peygamberimiz, bitkin ve yorgun bir vaziyette oturdu ve dua etmeye başladı. Bağ sahipleri, köleleri Addas'la Efendimize biraz üzüm göndererek ikramda bulundular.[26]

Taif'teki zor günüde Efendimize ikramlarda bulunan Utbe ve Şeybe b. Rabia kardeşlerin bağının olduğu yerde günümüzde bahçe ve Addas Mescidi bulunmaktadır.

25. Hatice Umurbek, Cahiliye ve Hz. Peygamber Dönemlerinde Tâif, s. 38.
26. İbni Hişam, Siretü'n Nebi, C 2, s.63.

Hz. Peygamberle konuşan Addas İslam hakkında bilgi sahibi olduktan sonra Müslüman oldu. Bağda bir müddet dinlenen Peygamberimiz ve Zeyd oradan ayrılarak Mekke'ye doğru yola çıktılar.

NİNOVALI ADDAS

Peygamberimizin Tâif'in dışında sığındığı bağda kendisine üzüm getiren köle Addas bir Hristiyandı. Hz. Peygamberin üzümü yemeye başlarken, "Bismillah" demesi Addas'ın dikkatini çekti. Addas:

- Söylediğin bu söz nedir? diye sordu
Peygamberimiz:
– Sen hangi şehirdensin?
– Ninovalıyım.
– Orası benim kardeşim Yunus'un şehridir.
– Sen Yunus'u nereden biliyorsun?
– Yunus bir peygamberdi, ben de bir peygamberim. Bütün peygamberler kardeştir.
Bu sözleri duyan Addas'ın ilgisi ve merakı artmıştı. Heyecanla sordu:
– Senin adın nedir?
– Muhammed.
– Sen Allah'ın Mekke'ye gönderdiği peygamber misin?
- Peygamberimizin, "Evet." demesi üzerine köle,
- Bana dinini öğret, diyerek Hz. Peygamberin eline sarıldı.
Peygamberimiz de ona İslam'ı öğretti ve Addas orada Müslüman oldu.

(Taberi, Tarih-i Taberi, C 3, s. 109.)

Peygamberimiz, Tâif'te karşılaştığı kötü muameleyi duyan Kureyşli müşriklerin kendisini Mekke'ye sokmayacağını biliyordu. Arap geleneklerine göre ancak birinin himayesi altında yeniden şehre girebilirdi. Aksi hâlde hayatı tehlikede demekti.[27] Peygamberimiz bu sebeple Mekkeye gitmek yerine doğruca Hira Mağarası'na gitti. Kendisini himaye edecek birini bulmak için Mekke'ye haber gönderdi. Bazı müşrikler himaye talebini reddetti.[28] Sonunda Peygamberimiz, Mut'im b. Adiyy'e haber göndererek onun himayesini istedi. Mut'im, Peygamberimizin isteğini kabul etti ve oğulları ile birlikte Peygamberimizi Hira'dan alarak Mekke'ye getirdi. Peygamberimiz kendi şehri Mekke'ye himaye altında girebildi. Kâbe'ye gelerek namaz kıldı sonra Mut'im'in nezaretinde evine ulaştı. Müşrikler, Mut'im'in bu hareketine çok kızdılar, ama ses çıkaramadılar. [29]

Hz. Peygamber, Tâif'ten döndükten sonra Mekke'de tekrar İslam'ı anlatmaya devam etti.

---

27. Muhammed Hamidullah, İslam Peygamberi, C 2, s.866.
28. Hatice Umurberk, Cahiliye ve Hz. Peygamber Dönemlerinde Tâif, s.49.
29. İbni Hişam, Siretü'n Nebi, C 2, s. 63.